

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 09.12.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 09.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **11752** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на С. К., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш., срещу Заповед № УРИ 6865 ОЧ 82 от 09.10.2020 г. на началник ГПУ Е. към РДГП Е. на ГДГП.

В жалбата се съдържа искане за освобождаване от държавна такса. Предвид правното положение на жалбоподателя – чужденец без предоставен статут на територията на страната и декларирани от него факти и обстоятелства, че не разполага с финансови средства или друго имущество, съдът приема, че лицето не разполага със средства за заплащане на държавна такса, поради което и на основание чл.83, ал.2 ГПК следва да бъде уважено искането му за освобождаване от държавна такса.

Към жалбата е приложено искане за възстановяване на срока за обжалване на оспорения акт на основание чл.161, ал.1 АПК. Жалбоподателят поддържа, че веднага след принудителното му настаняване на 09.10.2020 г. бил поставен под карантина за 14 дни със забранен достъп извън помещението поради ситуацията с Covid-19 кризата. Това обстоятелство, както и, че не разбира езика и културата в страната, пречатвало организирането на защитата му, вкл. свързването с адвокат.

Съдът намира искането за възстановяване на срока за обжалване на основание чл.161, ал.1 АПК за основателно по следните съображения:

На 09.10. и на 10.10.2020 г. на жалбоподателя са връчени множество документи –заповед за принудително настаняване, заповед за връщане и приемо-предавателен протокол. Независимо, че в оспорената заповед е отбелязано връчването ѝ на 09.10.2020 г. в присъствието на преводач от турски език М. Ш., в съдържанието ѝ липсват всякакви данни, че преводачът е запознал чужденеца със текста на акта, вкл. с правото му на обжалване.

Във връзка със ситуацията в страната относно Covid-19 кризата съдът приема за достоверно обяснението на жалбоподателя, че след настаняването му в СДВНЧ

същият е бил изолиран в 14-дневна карантина, без възможност да излиза и без достъп на външни лица до него.

Изложените обстоятелства, а именно затрудненията на жалбоподателя като чужденец да разбере съдържанието на връчените му документи на чужд език, липсата на отбелязване в тази насока в текста на Заповед № УРИ 6865 ОЧ 82 от 09.10.2020 г., както и вероятното му поставяне в 14-дневна карантина, обосновават според съда наличие на особени непредвидени обстоятелства по смисъла на чл.161, ал.1 АПК, поради което следва да бъде възстановен срока за обжалване на акта.

Съдът намира жалбата за редовна и допустима, поради което производството следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.161, ал.1 АПК срока за оспорване на Заповед № УРИ 6865 ОЧ 82 от 09.10.2020 г. на началник ГПУ Е. към РДГП Е. на ГДГП.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 27.01.2021 г. – 9:00 ч., за когато да се призват страните.

КОНСТИТУИРА на основание чл.154. ал.1 АПК като жалбоподател: С. К., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, който да се призове лично от СДВНЧ – Любимец и на съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ш., и като ответник: началник ГПУ Е. към РДГП Е. на ГДГП.

ОСВОБОЖДАВА С. К., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, от задължението за заплащане на държавна такса за образуване на съдебно производство по адм.д. № 11752/2020 г. по описа на АССГ, 69 състав.

ЗАДЪЛЖАВА ответника началник ГПУ Е. към РДГП Е. на ГДГП на основание чл.152, ал.4 АПК в 7-дневен срок от съобщението да комплектува административната преписка с доказателства за компетентността на органа, издал акта, включително заповед рег. № 1919 от 19.08.2014 г. на директора на РДГП Е..

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК на ответника, че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването им.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, вкл. да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: